

Elias - Ang Bilang Labindalawa

Bawat libis ay itataas

Jeff Pippenger

2023-10-17

Patuloy pa rin nating tinatalakay si Elias bilang isang propetikong sagisag. Ipinahayag ni Elias kay Ahab na sa loob ng tatlong taon ay hindi magkakaroon ng ulan, maliban sa pamamagitan ng kanyang salita.

At si Elias na Tisbeo, na isa sa mga taga-Galaad, ay nagsabi kay Ahab, Buhay ang Panginoon, ang Diyos ng Israel, na sa harap niya ako'y nakatayo, walang hamog ni ulan sa mga taong ito, kundi ayon sa aking salita. 1 Mga Hari 17:1.

Ipinabatid sa atin ni Cristo sa aklat ni Lucas na ang tatlong taon ay sa katunayan tatlo't kalahating taon.

At sinabi niya, Katotohanang sinasabi ko sa inyo, walang propetang tinatanggap sa kaniyang sariling bayan. Ngunit katotohanang sinasabi ko sa inyo, maraming babaing balo sa Israel noong mga araw ni Elias, nang ang langit ay nasarhan sa loob ng tatlong taon at anim na buwan, nang nagkaroon ng matinding taggutom sa buong lupain; ngunit sa kaninuman sa kanila ay hindi sinugo si Elias, kundi sa Sarepta, isang lungsod ng Sidon, sa isang babaing balo. Lucas 4:24-26.

Ang tatlo at kalahating taon ay naganap sa panahon nina Ahab at Jezebel; kaya't natukoy ang tatlo at kalahating propetikong taon mula 538 hanggang 1798, nang ang kapapahan, na kinakatawan bilang Jezebel sa iglesya sa Tiatira, ay naghari noong Madilim na Panahon.

Gayunman, mayroon akong ilang bagay laban sa iyo, sapagkat pinahihintulutan mo ang babaing si Jezebel, na nagpapakilalang propetisa, na magturo at iligaw ang aking mga lingkod upang makiapid, at kumain ng mga bagay na inihandog sa mga diyos-diyosan. At binigyan ko siya ng panahon upang magsisi sa kaniyang pakikiapid; datapuwa't hindi siya nagsisi. Narito, ihahagis ko siya sa isang higaan, at ang mga nangangalunya na kasama niya sa malaking kapighatian, malibang magsisi sila sa kanilang mga gawa. At papatayin ko sa kamatayan ang kaniyang mga anak; at malalaman ng lahat ng mga iglesya na ako ang sumisiyasat ng mga bato at ng mga puso: at ibibigay ko sa bawat isa sa inyo ayon sa inyong mga gawa. Apocalipsis 2:20-23.

Ang "panahong ibinigay upang magsisi" kay Jezabel ay tatlo at kalahating taon sa mga araw ni Elias, at tatlo at kalahating taong propetiko mula 538 hanggang 1798 sa Madilim na Panahon ng pag-uusig ng kapapahan. Ang parusa kay Jezabel at sa mga hari ng Europa na nakiapid sa kaniya ay ang paghahagis sa isang higaang kapighatian, at ang kamatayan ng kaniyang mga anak. May mga tapat na kaluluwa noong Madilim na Panahon na inihagis din sa higaang kapighatian, ngunit sila ay mabubuhay. Kapag inihagis sa higaang kapighatian, ang kinalabasan—buhay para sa mga tapat o kamatayan para sa mga di-tapat—ay nakasalalay sa kanilang "mga gawa." Ang higaang

kapighatian ng mga tapat ay nagbunga ng pagtitiis at buhay. Matatapos ang kanilang higaang kapighatian sa bandang hulihan ng tatlo at kalahating taon, bago pa umalis si Elias mula sa Sarepta upang utusan si Ahap na tipunin ang buong Israel sa Bundok Karmelo.

Ang pag-uusig sa iglesia ay hindi nagpatuloy sa buong panahon ng 1260 taon. Sa Kaniyang habag sa Kaniyang bayan, pinaikli ng Diyos ang panahon ng kanilang maapoy na pagsubok. Sa Kaniyang ipinagpaunang pahayag tungkol sa 'dakilang kapighatian' na darating sa iglesia, ang Tagapagligtas ay nagsabi: 'Kung hindi paiikliin ang mga araw na yaon, ay walang laman na maliligtas; ngunit dahil sa mga hirang, ang mga araw na yaon ay paiikliin.' Mateo 24:22. Sa pamamagitan ng impluwensiya ng Repormasyon, ang pag-uusig ay nagwakas bago ang 1798." Ang Dakilang Tunggalian, 266, 267.

Ang hatol ng "higaan ng kapighatian" na ukol sa Kapapahan ay "papatayin ang kaniyang mga anak sa pamamagitan ng kamatayan," ngunit ang hatol ng "higaan ng kapighatian" ay nagtataglay ng pangako ng buhay para sa mga na ipinamalas ng kanilang mga gawa ang kanilang katapatan, gaya ng inilarawan sa pagkamatay ng anak ng balo sa Sarepta.

At nangyari, pagkatapos ng mga bagay na ito, na ang anak na lalaki ng babae, ang maybahay ng sambahayan, ay nagkasakit; at naging lubhang matindi ang kaniyang sakit, anopa't wala nang hininga sa kaniya. At sinabi niya kay Elias, Ano sa akin at sa iyo, O tao ng Diyos? Naparito ka ba sa akin upang ipang-alaala ang aking kasalanan, at upang patayin ang aking anak? At sinabi niya sa kaniya, Ibigay mo sa akin ang iyong anak. At kinuha niya siya mula sa kaniyang kandungan, at dinala siya paitaas sa itaas na silid, na kaniyang tinutuluyan, at inihiga siya sa kaniyang sariling higaan. At dumaing siya sa Panginoon, at nagsabi, O Panginoon kong Diyos, ikaw baga'y nagdala rin ng kapahamakan sa babaing balo na aking tinutuluyan, sa pagpatay sa kaniyang anak? At iniunat niya ang kaniyang sarili sa ibabaw ng bata nang makaitlo, at dumaing sa Panginoon, at nagsabi, O Panginoon kong Diyos, ipinamamamank ko sa iyo, ipahintulot mong muling pumasok sa kaniya ang kaluluwa ng batang ito. At dininig ng Panginoon ang tinig ni Elias; at ang kaluluwa ng bata ay muling pumasok sa kaniya, at siya'y muling nabuhay. At kinuha ni Elias ang bata, at ibinaba siya mula sa itaas na silid papasok sa bahay, at ibinigay siya sa kaniyang ina; at sinabi ni Elias, Tingnan mo, buhay ang iyong anak. At sinabi ng babae kay Elias, Ngayo'y sa pamamagitan nito ay nalalaman ko na ikaw ay isang tao ng Diyos, at ang salita ng Panginoon na nasa iyong bibig ay katotohanan. 1 Mga Hari 17:17-24.

Kinilala ng balo na si Elias ay isang "tao ng Diyos," sapagkat ang "salita ng Panginoon" na nagpabalik-buhay sa kanyang anak ay ang salitang "katotohanan." Ang tatlong-hakbang na proseso ng pag-uunat ni Elias ng kanyang sarili sa ibabaw ng anak ng balo ay inunawa ng balo bilang ang "salita" sa bibig ni Elias na "katotohanan." Ang salitang Hebreo na "emeth" ay isinalin sa bahaging iyon bilang "katotohanan," at kumakatawan sa malikhaing kapangyarihan ng Alpha at Omega. Ito ang salitang Hebreo na binubuo ng una, ikalabintatlo, at huling titik ng alpabetong Hebreo, at kumakatawan sa Kapangyarihan na makapagpapabalik-buhay sa mga patay.

Ang mga tapat, gayundin ang mga hindi tapat, sa "espasyo" ng panahon ng probasyon na kinakatawan ng tatlo't kalahating taon, ay tumanggap ng hatol na "higaan ng kapighatian".

Kamatayan ang naging kahihinatnan para sa mga anak ng uring sumunod sa patutot na nakiapid at nagturo ng mga aral ng paganismo. Buhay ang iginawad sa kabilang uri na sumunod sa mga tagubilin ni Elias at sumampalataya sa Salita ng “katotohanan”.

Sinunod ng balo ang utos ni Elias na mag-igib ng tubig para sa kanya at bigyan siya ng tinapay, at ang kanyang pagsunod sa salita ng propeta ay kumakatawan sa mga tapat sa Madilim na Panahon ng Tiatira. (Dapat pansinin na, nang utusan ni Elias ang balo na siya muna ang pakainin, at pagkatapos ay ang kanyang anak na lalaki at ang sarili niya, ang kinakatawan nito ay si Elias ang unang tumanggap ng pagkain. Siya ang unang tumanggap ng mensahe, at pagkaraan ang iglesya.) Ipinabatid sa atin na ang mga gawa ng mga tapat ay higit na dakila sa huli kaysa sa pasimula.

At isulat mo sa anghel ng iglesya sa Tiatira: Ganito ang sinasabi ng Anak ng Diyos, na ang kaniyang mga mata ay tulad sa ningas ng apoy, at ang kaniyang mga paa ay gaya ng mainam na tanso; Nalalaman ko ang iyong mga gawa, at ang pag-ibig, at ang paglilingkod, at ang pananampalataya, at ang iyong pagtitiis, at ang iyong mga gawa; at ang mga huli ay higit kaysa sa mga una. Apocalipsis 2:18, 19.

Ipinamalas ng mga tapat ang mabubuting "gawa" sa loob ng "panahon" na ipinagkaloob sa Papado upang magsisi, ngunit ang kanilang mga huling gawa ay "higit kaysa sa una." Habang nagwawakas na ang "panahon," sinugo ni Cristo ang tala sa umaga ng Repormasyon, na nagpasimula ng gawaing hindi na pagtiisin ang Papado, na nagturo sa iglesya na "makiapid, at kumain ng mga bagay na inihandog sa mga diyus-diyosan."

At ang magtagumpay, at iniingatan ang aking mga gawa hanggang sa wakas, sa kaniya ibibigay ko ang kapamahalaan sa mga bansa: at paghaharian niya sila ng pamalong bakal; gaya ng mga sisidlan ng magpapalayok ay babasagin sila sa pira-piraso: kung paanong tinanggap ko mula sa aking Ama. At ibibigay ko sa kaniya ang tala sa umaga. Ang may pakinig ay makinig sa sinasabi ng Espiritu sa mga iglesya. Apocalipsis 2:26-29.

Si Cristo ay may “ilang bagay na laban” sa mga tapat sa pasimula ng “palugit” na ibinigay sa Papado upang magsisi, sapagkat pinahintulutan nila si Jezebel, “na tinatawag ang kaniyang sarili na propetisa, na magturo at akitin ang aking mga lingkod na magkasala ng pakikiapid, at kumain ng mga bagay na inihandog sa mga diyos-diyosan.” Ngunit sa katapusan ng “palugit” ay hindi na pahihintulutan ng mga tapat ang Papado na ipagpatuloy ang kaniyang mga pang-aakit.

Sa ika-labing-apat na siglo ay lumitaw sa Inglatera ang "Bituing Pang-umaga ng Repormasyon." Si John Wycliffe ang tagapagbalita ng reporma, hindi para sa Inglatera lamang, kundi para sa buong Kristiyanidad. Ang dakilang protesta laban sa Roma na ipinahintulot sa kanya na ipahayag ay hindi kailanman mapapatahimik. Ang protestang iyon ang nagpasimula sa pakikibakang hahantong sa pagpapalaya ng mga indibidwal, ng mga iglesya, at ng mga bansa. The Great Controversy, 80.

Ang pagkain ng mga lingkod ng Diyos ay ang mga doktrina o mensaheng kanilang tinatanggap. Ang pakikiapid ay ang paggamit ng simbahan ng kapangyarihan ng estado upang ipatupad ang kaniyang mga doktrinang makadiyus-diyusan. Sa “panahon” na ibinigay kay Jezebel upang magsisi, tumakas ang simbahan sa ilang upang mapangalagaan.

At ang babae ay tumakas sa ilang, na doo'y may isang dako na inihanda ng Diyos, upang siya'y alagaan roon sa loob ng isang libo dalawang daan at animnapung araw.... At sa babae ay ibinigay ang dalawang pakpak ng isang malaking agila, upang siya'y makalipad patungo sa ilang, sa kaniyang dako, na doo'y inaalagaan siya sa loob ng isang panahon, mga panahon, at kalahati ng isang panahon, mula sa harapan ng ahas. At nagbuga ang ahas mula sa kaniyang bibig ng tubig na parang baha, upang habulin ang babae, upang siya'y tangayin ng baha. At tinulungan ng lupa ang babae; binuka ng lupa ang bibig nito at nilamon ang baha na ibinuga ng dragon mula sa kaniyang bibig. Apocalipsis 12:6, 14-16.

Sa panahon ng pag-uusig nina Jezebel at Ahab, si Obadiah ay naging sagisag ng kanlungang ipinagkaloob ng ilang sa panahon ng pamamayani ng kapapahan.

At tinawag ni Ahab si Obadiah, na siyang tagapamahala ng kanyang sambahayan. (Ngayon, si Obadiah ay lubhang natatakot sa Panginoon: sapagkat nangyari, nang si Jezebel ay pinagpatay ang mga propeta ng Panginoon, na si Obadiah ay kumuha ng sandaang propeta, at ikinubli sila na tigilimampu sa isang yungib, at pinakain sila ng tinapay at pinainom ng tubig.) 1 Mga Hari 18:3, 4.

Ang gawain ni Obadiah sa pagtatago ng mga propeta na tigilimampu sa mga yungib ay sagisag ng dako sa ilang na inihanda ng Diyos upang pakainin ang mga tapat, na tumangging kumain ng mga doktrina ng papado, at tumanggi ring tanggapin ang di-banal na ugnayan na kinakatawan ng kaniyang pakikiapid sa mga hari ng Europa. Ang panahong inatasan si Elijah na pumaroon sa babaing balo sa Sarepta upang doon tumanggap ng pagkain at kanlungan laban kina Jezebel at Ahab, ay siya ring panahong tumakas ang iglesia sa ilang, at ang dakong inihanda ng Diyos para sa kanila ay kinakatawan ng gawain ni Obadiah.

Ang dakong pinagtataguan ni Elijah sa Sarepta, na tinatawag na "Zarephath" sa wikang Hebreo, ay nangangahulugang pagdadalisay. Nang matapos ang panahong iginawad kay Jezebel upang magsisi, pumunta si Elijah kay Obadiah at ipinatawag si Ahab upang tipunin ang buong Israel sa Carmel.

At samantalang si Obadiah ay nasa daan, narito, sinalubong siya ni Elias; at nang makilala niya ito, nagpatirapa siya sa kaniyang mukha at nagsabi, Ikaw ba ang panginoon kong si Elias? At sumagot siya, Ako nga; humayo ka, sabihin mo sa iyong panginoon, Narito, naririto si Elias. 1 Mga Hari 18:17, 18.

Ang panahon ni Elias kasama ang balo ng Sarepta ay sumasagisag sa Madilim na Panahon. Sa salaysay tungkol kay Elias at sa balo, ang balo ay namumulot ng dalawang patpat, sapagkat malapit na siyang mamatay. Sa propesiya, ang balo ay isang iglesia, at kinatawan niya ang iglesia sa ilang na malapit nang mamatay.

At sa anghel ng iglesia sa Sardis isulat mo: Ganito ang sabi niya na nagtataglay ng pitong Espiritu ng Diyos at ng pitong bituin: Nalalaman ko ang iyong mga gawa, na may pangalan kang ikaw ay nabubuhay, at patay ka. Magbantay ka, at patibayin mo ang mga bagay na nalalabi, na malapit nang mamatay; sapagkat hindi ko nasumpungan ang iyong mga gawa na ganap sa harap ng Diyos. Apocalipsis 3:1, 2.

Siya'y "nangangalap ng dalawang patpat", at naghahanda para sa kaniyang kamatayan nang sumabat sa kaniya si Elias.

At ang salita ng Panginoon ay dumating sa kanya, na nagsasabi, Bumangon ka, pumaroon ka sa Zarephath, na sakop ng Zidon, at manahan ka roon: narito, iniutos ko roon sa isang babaing balo na sustentuhan ka. Kaya't siya'y bumangon at pumaroon sa Zarephath. At nang dumating siya sa pintuang-bayan, narito, ang babaing balo ay naroon na namumulot ng panggatong; at tinawag niya ang babaing balo, at sinabi, Isinasamo ko sa iyo, magdala ka sa akin ng kaunting tubig sa isang sisidlan, upang ako'y makainom. At nang siya'y papunta na upang mag-igib, tinawag niya ang babaing balo, at sinabi, Dalhan mo ako, isinasamo ko sa iyo, ng isang kapisang tinapay na nasa iyong kamay. At sinabi niya, Buhay ang Panginoon mong Diyos, wala akong kahit isang munting tinapay, kundi isang dakot na harina sa isang banga, at kaunting langis sa isang munting sisidlan: at, narito, namumulot ako ng dalawang piraso ng kahoy, upang ako'y pumasok at iluto iyon para sa akin at sa aking anak, upang aming kainin iyon, at kami'y mamatay. 1 Mga Hari 17:8-12.

Ang babaing balo sa Sarepta ay nangangalap ng "dalawang patpat." Ang balo ay kumakatawan sa mga tapat sa kapanahunan ni Jezebel. Ang kaniyang anak na lalaki ay kumakatawan sa yaong mga nasa kasaysayan ng Thyatira na namatay na may pangakong muling bubuhayin sa unang pagkabuhay na mag-uli.

At nakita ko ang mga trono, at may mga umupo sa mga yaon, at ibinigay sa kanila ang kapangyarihang humatol; at nakita ko ang mga kaluluwa ng mga pinugutan ng ulo dahil sa patotoo ni Jesus at dahil sa salita ng Diyos, at yaong mga hindi sumamba sa halimaw, ni sa kaniyang larawan, ni tumanggap ng kaniyang tanda sa kanilang mga noo, maging sa kanilang mga kamay; at sila'y nabuhay at nagharing kasama ni Cristo sa loob ng isang libong taon. Ngunit ang nalabi sa mga patay ay hindi muling nabuhay hanggang sa matapos ang isang libong taon. Ito ang unang pagkabuhay na muli. Mapalad at banal ang may bahagi sa unang pagkabuhay na muli; sa kanila'y walang kapangyarihan ang ikalawang kamatayan, kundi sila'y magiging mga saserdote ng Diyos at ni Cristo, at maghahari silang kasama niya sa loob ng isang libong taon. Pahayag 20:4-6.

Ang balo ay sumasagisag din sa iilan sa Sardis, na karapat-dapat at binigyan ng mga puting kasuotan.

Mayroon kang ilang pangalan, maging sa Sardis, na hindi nadungisan ang kanilang mga kasuotan; at sila'y lalakad na kasama ko nang nakaputi, sapagkat karapat-dapat sila. Ang magtatagumpay, ang gayon ay daramtan ng kasuutang maputi; at hindi ko buburahin ang kaniyang pangalan mula sa aklat ng buhay, kundi ipapahayag ko ang kaniyang pangalan sa harap ng aking Ama, at sa harap ng kaniyang mga anghel. Pahayag 3:4, 5.

Ang mga nasa ikaapat na iglesya ng Tiatira, na tapat na namatay, na kinakatawan ng anak ng balo, ay binigyan ng mapuputing kasuotan sa ikalimang tatak.

At nang buksan niya ang ikalimang tatak, nakita ko sa ilalim ng dambana ang mga kaluluwa ng mga pinaslang dahil sa salita ng Diyos, at dahil sa patotoong kanilang pinanghahawakan: At

sila'y sumigaw nang malakas, na nagsasabi, Hanggang kailan, O Panginoon, banal at totoo, hindi mo hahatulan at ipaghihiganti ang aming dugo sa mga nananahan sa lupa? At binigyan ang bawat isa sa kanila ng puting kasuotan; at sa kanila'y sinabi na magpahinga pa sila nang kaunting panahon, hanggang sa matupad din yaong kanilang mga kapuwa-alipin at mga kapatid, na papataying gaya rin nila. Apocalipsis 6:9-11.

Ang mga martir ng Panahon ng Kadiliman ay binigyan ng mapuputing balabal, at sinabihang magpahinga sa kanilang mga libingan, hanggang sa may isa pang pangkat ng mga martir ng kapapahan na papatayin, gaya ng sila'y pinatay. Pinatay sila ng kapapahan sa loob ng tatlo't kalahating taon, at pinangakuan sila na sa wakas ay hahatulan ang kapapahan, ngunit hindi pa iyon mangyayari hangga't ang isang ikalawang pangkat ng mga martir ng kapapahan ay mapapatay, sa panahon ng nalalapit na krisis ng batas sa Linggo. Inuugnay ni Sister White ang kahilingan ng mga martir para sa paghatol sa kapapahan sa dalawang sipi sa aklat ng Apocalipsis.

“Nang buksan ang ikalimang tatak, nakita ni Juan na Tagakita sa pangitain, sa ilalim ng dambana, ang kapulungan ng mga pinaslang dahil sa Salita ng Diyos at sa patotoo ni Jesucristo. Pagkaraan nito, sumunod ang mga tagpong inilalarawan sa ika-labingwalong kabanata ng Apocalipsis, kung kailan ang mga tapat at tunay ay tinatawag na lumabas mula sa Babilonia. [Apocalipsis 18:1-5, sinipi.]” Manuscript Releases, tomo 20, 14.

Ang Apocalipsis labing-walo, talatang isa hanggang lima, ay kumakatawan sa dalawang tinig na nasa talatang una at talatang ikaapat. Ang ikalawang tinig ay ang panawagang lumabas mula sa Babilonia, at ito ang humuhudyat ng pasimula ng pag-uusig bunsod ng batas sa Araw ng Linggo, kapag ang makapangyarihang kilusan ng ikatlong anghel ay tumatawag sa ibang kawan ng Diyos na lumabas mula sa Babilonia. Inilalagay rin niya ang sipi mula sa ikalimang selyo sa pagbubukas ng ikapitong selyo.

[Sinipi ang Apocalipsis 6:9–11]. Dito ay mga tagpo ang iniharap kay Juan na hindi mga realidad, kundi yaong magaganap sa isang yugto ng panahon sa hinaharap.

"Sinipi ang Pahayag 8:1-4." Manuscript Releases, tomo 20, 197.

Sa Aklat ng Pahayag, kabanata walo, talatang isa hanggang apat, ang ikapitong tatak ay binuksan.

At nang buksan niya ang ikapitong selyo, nagkaroon ng katahimikan sa langit na halos kalahating oras ang itinagal. At nakita ko ang pitong anghel na nakatayo sa harap ng Diyos; at sa kanila ay ibinigay ang pitong trumpeta. At may isa pang anghel na lumapit at tumayo sa dambana, may dalang gintong insensaryo; at siya'y binigyan ng maraming kamangyan, upang ihandog niya ito kalakip ng mga panalangin ng lahat ng mga banal sa ibabaw ng gintong dambana na nasa harap ng trono. At ang usok ng kamangyan, na kalakip ng mga panalangin ng mga banal, ay umakyat sa harap ng Diyos mula sa kamay ng anghel. Pahayag 8:1-4.

Ang mga panalangin ng mga martir ng Panahon ng Kadiliman, na sa ikalimang tatak ay humihiling na ipataw ng Diyos ang kahatulan sa patutot na nakikiapid sa mga hari ng lupa, ay umaakyat "sa harap ng Diyos" sa pagbubukas ng ikapitong tatak. Itinutugma ng Inspirasyon ang pagbubukas ng ikapitong tatak sa ikalawang tinig ng Apocalipsis labing-walo, sapagkat sa ikalawang tinig naaalala

ng Diyos ang kanyang mga kasamaan, at dinodoble Niya ang kanyang hatol. Minsan para sa mga martir ng Panahon ng Kadiliman, at minsan para sa malagim na pagdanak ng dugo sa krisis ng batas ng Linggo.

At narinig ko ang isa pang tinig mula sa langit na nagsasabi, Lumabas kayo mula sa kaniya, aking bayan, upang hindi kayo makibahagi sa kaniyang mga kasalanan, at upang hindi kayo tumanggap ng kaniyang mga salot. Sapagkat ang kaniyang mga kasalanan ay umabot hanggang sa langit, at inalaala ng Diyos ang kaniyang mga kalikuan. Gantihan ninyo siya, gaya ng pagganti niya sa inyo; at ibigay ninyo sa kaniya ang ibayong-doble ayon sa kaniyang mga gawa: sa kopang kaniyang pinuno ay punuin ninyo para sa kaniya ng ibayong-doble. Apocalipsis 18:4-6.

Ang iilang nasa Sardis na hindi nadungisan ang kanilang mga kasuotan ay kumakatawan sa mga nagsilabas mula sa kasaysayan ng Tiatira, na nagwakas noong 1798. Sila ay kinakatawan ng balo sa Sarepta, isang balo na paroroon sa kasalan noong 1844.

Ang pagdating ni Cristo, bilang ating Dakilang Saserdote, sa Kabanal-banalang Dako para sa paglilinis ng santuwaryo, na ipinakikita sa Daniel 8:14; ang pagdating ng Anak ng Tao sa Matanda sa mga Araw, gaya ng iniharap sa Daniel 7:13; at ang pagdating ng Panginoon sa Kanyang templo, na ipinanghula ni Malakias, ay mga paglalarawan ng iisang pangyayari; at ito rin ay kinakatawan ng pagdating ng lalaking ikakasal sa kasalan, na inilarawan ni Cristo sa talinghaga ng sampung dalaga, sa Mateo 25. The Great Controversy, 426.

Ang balo, habang naghahanda ng kaniyang huling hapunan bago ang kaniyang kamatayan, ay inutusan ni Elias na paglingkuran siya. Kumakatawan siya sa iilang tapat sa Tiatira, na lumilipat tungo sa iilang tapat sa Sardis na nangangalap ng "dalawang pirasong kahoy" para sa "apoy".

Ang "dalawang patpat" ay kumakatawan sa dalawang sambahayan ng sinaunang Israel, na nayurakan ng paganismo at pagkaraan ay ng papaismo, ngunit titipunin at pag-iisahin bilang "isang patpat," sa kasaysayan mula 1798 hanggang 1844.

Muling dumating sa akin ang salita ng Panginoon, na nagsasabi, Bukod dito, ikaw, anak ng tao, kumuha ka ng isang kahoy, at isulat mo roon, Para kay Juda, at para sa mga anak ni Israel na kaniyang mga kasama; saka kumuha ka ng isa pang kahoy, at isulat mo roon, Para kay Jose, ang kahoy ni Efraim, at para sa buong sambahayan ng Israel na kaniyang mga kasama; at pagdugtungin mo ang mga iyon sa isa't isa upang maging isang kahoy; at sila'y magiging isa sa iyong kamay. At kapag ang mga anak ng iyong bayan ay magsasalita sa iyo, na nagsasabi, Hindi mo ba ipaliliwanag sa amin kung ano ang ibig mong sabihin sa mga ito? Sabihin mo sa kanila, Ganito ang sabi ng Panginoong Diyos; Narito, kukunin ko ang kahoy ni Jose, na nasa kamay ni Efraim, at ang mga lipi ng Israel na kaniyang mga kasama, at ilalaki ko sila sa kaniya, pati sa kahoy ni Juda, at gagawin ko silang isang kahoy, at sila'y magiging isa sa aking kamay. At ang mga kahoy na sinulatan mo ay nasa iyong kamay sa harap ng kanilang mga mata. At sabihin mo sa kanila, Ganito ang sabi ng Panginoong Diyos; Narito, kukunin ko ang mga anak ni Israel mula sa gitna ng mga bansa, saan man sila naparoon, at titipunin ko sila sa magkabi-kabila, at dadalhin ko sila sa kanilang sariling lupain: At gagawin ko silang isang bansa sa lupain, sa mga bundok ng Israel; at isang hari ang magiging hari sa kanilang lahat: at

hindi na sila magiging dalawang bansa, ni mahahati pa sa dalawang kaharian kailanman: Hindi na rin nila marurumihan ang kanilang sarili sa pamamagitan ng kanilang mga diyos-diyosan, ni ng kanilang mga kasuklamsuklam na bagay, ni ng alinman sa kanilang mga pagsalangsang: kundi ililigtas ko sila mula sa lahat ng kanilang mga lugar ng paninirahan na doon sila nagkasala, at lilinisin ko sila: kaya't sila'y magiging aking bayan, at ako'y magiging kanilang Diyos. At si David na aking lingkod ay magiging hari sa kanila; at silang lahat ay magkakaroon ng isang pastol: lalakad din sila sa aking mga kahatulan, at kanilang iingatan ang aking mga palatuntunan, at isasagawa ang mga iyon. At sila'y tatahan sa lupain na ibinigay ko kay Jacob na aking lingkod, na doon tumahan ang inyong mga ninuno; at sila'y tatahan doon, sila, at ang kanilang mga anak, at ang mga anak ng kanilang mga anak magpakailanman: at si David na aking lingkod ay magiging kanilang prinsipal magpakailanman. Bukod dito ay gagawa ako ng tipan ng kapayapaan sa kanila; ito'y magiging tipang walang hanggan sa kanila: at itatatag ko sila, at pararamihin ko sila, at ilalagay ko ang aking santuwaryo sa gitna nila magpakailanman. Ang aking tabernakulo ay sasakanila rin: oo, ako'y magiging kanilang Diyos, at sila'y magiging aking bayan. At malalaman ng mga bansa na ako, ang Panginoon, ang nagpapabanal sa Israel, kapag ang aking santuwaryo ay nasa gitna nila magpakailanman. Ezekiel 37:15-28.

Nang lisanin ni Elias ang Sarepta upang tawagin si Ahab at ang buong Israel sa Bundok Karmelo, ang iglesyang bala na tumakas sa ilang ay nangangalap ng dalawang patpat para sa apoy na nagpapadalisay sa bala bago ang kasal noong ika-22 ng Oktubre, 1844. Ang pagtipon ng dalawang patpat ay ang pagtipon ng kilusang Millerite na natupad sa huling animnapu't limang taong yugto na tinukoy sa Isaias kabanata pito. Ang kahariang hilaga ay dumanas ng sumpa ni Moises mula 723 BK hanggang 1798, at ang kahariang timog ay dumanas ng gayunding sumpa mula 677 BK hanggang 1844. Noong 1844, ang mga espirituwal na inapo ng dalawang literal na bansang iyon ay tinipon na maging isang patpat, o isang bansa.

Kung walang iba pa, ipinakahulugan ni Ezekiel ang dalawang patpat bilang dalawang bansa na nagiging iisang bansa.

Sapagkat ang kabisera ng Siria ay ang Damasco, at ang pinuno ng Damasco ay si Rezin; at sa loob ng animnapu't limang taon ay mabubuag ang Efraim, anupa't hindi na ito magiging isang bayan. At ang kabisera ng Efraim ay ang Samaria, at ang pinuno ng Samaria ay ang anak ni Remaliah. Kung hindi kayo sasampalataya, tiyak na hindi kayo matatatag. Isaias 7:8, 9.

Kung hindi natin sasampalatayanan ang propesiya hinggil sa animnapu't limang taon, hindi tayo matatatag.

Ipagpapatuloy namin ang paglalahad ng simbolismo ni Elias sa susunod na artikulo.